

զինք քեօշկեց վար թալեց. էրկուսն էլ մեռան: Կէօ Մարութի վանք թաղեր ենք:

136. 2էնով Յովան Մհէրին ասաց «Քե կանչեր եմ, որ քրոյ խօր թէօլ¹ առնենք Ախլաթու երկրէն: Ես ու թառւան Վիքօն կէլ-նենք սու թ վարդապետ, Մարութի վանքի աջ կտանենք Ախլաթ, կմանանք եկեղեցին, ժողովուրդ որ դեռ աջ խամբուրի, մենք ժամու դուռ կկոցենք. ներս էլած ժողովուրդը մեր բաժին՝ քաղքի մէջ մնացած քրոյ բաժին՝ կճարտենք»: Էս խորհրդով էլան գնացին Ախլաթ. ժամխար ժողովուրդ կանչեց, որ դեռան Սասնայ աջ խամբուրեն: Քեաղքի մարդէր հմէն լցվան եկեղեցին. Մհէր կայնաւ վեր դուռն:

137. Պառաւ մը էլ էկաւ շիրեփի ձեռք: Մհէր խարցուց. «Չօ՛ւ պառաւ, ուր կերթաս»:— Ասաց, լսայ որ Սասնու Տաւթի լած՝ Մհէր իկէ էս տեղ, պիտի կնանեմ, շիրեփի մը գարնեմ վեր ուր քեամկին, որ սերտս խոզնայ. քիւնչի Տաւթի իմ լած պանեց Մարայ Մէլիքի տարի միջ: Մհէր էս բուն որ լսեց, ժամու դուռ գոցեց, պառաւ իտի սոաց տակ ճղեց, գնաց ինկաւ մէջ քեախ-քին. մարդեր զըմէն էլ թրէ ընցուց: Յովան և թառւան Վիքէն էլ եկեղեցու միջի մարդիք սպանեցին, էլան տիւրս. տէսան որ Մհէր մարդ, անասուն, զըմէն բրդեր ի: Կրակ ավին քեաղաք վառեցին, դարձան գնացին Սասուն:

138. Մհէր իզին ուղեց ուր խօրօխպօր մօտէն, որ էրթայ Կապրա Կողայ թագաւորի մօտ: Խօրօխպօր կըյտեր², տէսան որ Մհէր կարիճ մը ի, թող չտովին որ էրթեր: Ուրենց էրիկներաց առին. «Մհէր մեր սոյի արտնիցի, թող մնայ մենք կշտխանք, կը-ճըռճացուցենք»: Մհէր ճըռճացաւ էլաւ կարիճ մը. խօրօխպօր կըյտեր աչք խիկցին³ Մհէրին:

139. Օր մը ջուր տաքցուցին լողկնալու, կը շտովան⁴ մասն ներս, Մհէրին ասին. «Էսայ տաքցած ջուրն բե ներս, որ լվացվենք»: Մհէրն ինոնք չըլուտ տեսնալուն պէս՝ ալնախն⁵ առեց վեր ուր իրիտին, ջուր տարաւ ներս: Կըյտեր ձեռք թալեցին Մհէրի փողպատ⁶, որ ուրենց կամբ կատարի: Մհէրն տիւրս փախաւ, չուժ իրիկուն էլ տուն չէկաւ:

140. 2էնով Յովան, թառւան Վիքէն որ տուն էկան, տէսան որ ուրենց կըյտեր ծամերն ուրենց փիտեր են, իրիտներն ուրենց ճանկութեր արընտներ են, նոտեր են կուլան: Երբ որ պատճառըն խարցուցին, ասին. «Էն չըճըպրած⁷ Մհէրն ձեռ իթալ մե,

1 Վրէժ: 2 Կանայք: 3 Քցիցին, սիրահարեցան: 4 Մերկացան:
5 Թաշկինակ: 6 Օձիք: 7 Չղօրացած, չմեծացած: